№ 32. Warszawa, dnia 30 października 1925 r. Rok VII.

DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA SKARBU.

Cena numeru pojedyńczego 75 groszy, z przesyłką zwyczajną 80 groszy, poleconą 1 zł. 10 groszy. Prenumerata kwartalna 5 złotych. Cena ogłoszeń za tekstem od wiersza 1 m/m. szpalty redakcyjnej 30 gr., tabelaryczne i cyfrowe 60 gr. Materjał redakcyjny oraz ogłoszenia, które na mocy przepisów obowiązujących podlegają opublikowaniu w „Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu", należy kierować do Administracji, Rymarska 8. Tel. redakcji 148.93. tel. Administracji Nr. 276.20. Za terminowy druk ogłoszeń Administracja nie odpowiada. Konto czekowe w P. K. O. Nr. 10305.

OD ADMINISTRACJI.

Celem uniknięcia przerwy w dostarczaniu „Dziennika Urzędowego" Administracja przypomina, iż czas odnowić prenumeratę na kwartał IV-ty r. b., która wynosi z przesyłką pocztową 5 zł.

TREŚĆ: **Podatki bezpośrednie**: 648. Rozp. Min. Skarbu w por. z Min. Przem. i Handlu z 7/X 1925 r. o obniżeniu stopy podatku przemysłowego.

Opłaty stemplowe 649. Komunikat w sprawie podrobionych znaczków stemplowych.

Monopol Tytoniowy: 650. Rozp. Min. Skarbu z 7/X 1925 r. o ustanowieniu cennika detalicznej sprzedaży wyrobów tytoniowych.

Monopol Spirytusowy: 651. Rozp. Min. Skarbu z 30/IX 1925 r. o sprostowaniu rozp. z 3/VIII 1925 r. w sprawie kontroli gorzelń.

Przepisy celne: 652. Rozp. Min. Skarbu, Przem. i Handlu oraz Roln. i Dóbr Państw. z 10/X 1925 r. zmieniające § 5 rozporządzenia z 19/V 1925 r. w sprawie częściowej zmiany taryfy celnej. 653 Rozp. Min. Skarbu, Przem. i Handlu oraz Roln. i Dóbr Państw. z 24/IX 1925 r. w sprawie uzupełnienia rozdziału I, art. 15 rozp. o taryfie celnej. 654. Okólnik z 8/X. 1925 r. w sprawie przywozu z zagranicy radio aparatów i ich części.

Pożyczki Państwowe: 655. Rozp. Min. Skarbu z 6/X 1925 r. o sposobie dokonania przerachowania zobowiązań Skarbu Państwa z tytułu pożyczek państw.

Przepisy ubezpieczeniowe: 656. Rozp. Min. Skarbu z 30/IX 1925 r. o ustaleniu stopy opłaty za nadzór nad zakładami ubezpieczeń za r. 1924.

Podatki bezpośrednie.

648.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Skarbu

z dnia 7 października 1925 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu o obniżenie stopy podatku przemysłowego dla niektórych przedsiębiorstw handlowych.

Na mocy art. 7 ustęp drugi i art. 125 ustawy o państwowym podatku przemysłowym z dnia 15 lipca 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 79, poz. 550) zarządza się, co następuje:

§ 1. Obniża się stopę podatku do 1% od obrotów, wymienionych w punktach 1 i 4 art. 5 ustawy o państwowym podatku przemysłowym, z dnia 15 lipca 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 79, poz. 550), a osiąganych przez samoistne przedsiębiorstwa handlowe ze sprzedaży hurtowej, przez przedsiębiorstwa skupu zawodowego, jak również przez samoistne przedsiębiorstwa wykonywania dostaw — następujących towarów:

1) materjałów budowlanych, a mianowicie: obrobionego drzewa budulcowego i materjałów przemysłu tartacznego, podkładów i kopalniaków, cegły, wapna, cementu, dachówki papy dachowej, blachy żechy żelaznej i szyb okiennych;

2) worków;

3) wymienionych niżej narzedzi rolniczych: pługów konnych, bron, sierpów, kos, grabi, kultywatorów, młockarni, kieratów, wialni, sieczkarni, żniwiarek, kosiarek i siewników;

4) nawozów sztucznych;

5) surowców żelaza oraz żelaza i stali w sztabach, belkach i szynach;
6) przędzy wszelkiej wyrobu krajowego;
7) tkanin wyrobu krajowego.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze w chodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 września 1925 r.

Minister Skarbu:
(—) *W. Grabski.*

Minister Przemysłu i Handlu:
(—) *C. Klarner.*

(Dz. U. R. P. Nr. 106 z dnia 19 października 1925 roku poz. 756).

Opłaty stemplowe.

649.

KOMUNIKAT

w sprawie podrobionych znaczków stemplowych.

Ministerstwo Skarbu ustaliło, iż w obiegu znajdują się podrobione znaczki stemplowe wartości 40 gr i 50 gr.

Podrobione znaczki stemplowe wykonano na odmiennym papierze w kolorach: brudno lila (40 gr), zielonych (50 gr) — różnych w odcieniu od barw znaczków oryginalnych.

Napisy: „groszy" w tle lila i zielonem są cieńsze, zaś „opłata stemplowa" grubsza i o konturach nieostrych.

Godło Rzeczypospolitej zamazane, brak wyrazistości, ornamentacje medaljonu, ząbkowanie, oraz litera M nad liczbami 40—50 pozalewane, niewyraźne. Poziome linje pod napisem „opłata" grubsze i poprzerywane. Naroża falsyfikatów zaokrąglone.

Perferację (dziurkowanie) wykonano w obu kierunkach niejednocześnie, ilość dziurek w kierunku pionowym 26, w kierunku poziomym 16 podczas, gdy w autentycznych znaczkach jest 23 i 14.

Falsyfikaty znaczków 40 gr i 50 gr pochodzą według wszelkiego prawdopodobieństwa z jednego i tego samego źródła fałszerskiego.

Ministerstwo Skarbu ostrzega publiczność przed nabywaniem, rozpowszechnianiem i używaniem podrobionych znaczków stemplowych, gdyż czyny powyższe zagrożone są powszechnemi ustawami karnemi.

Monopol tytoniowy.

650.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Skarbu

z dnia 7 października 1925 r.

o ustanowieniu cennika detalicznej sprzedaży wyrobów tytoniowych.

Na podstawie art. 17 ustawy z dnia 1 czerwca 1922 r. o Monopolu Tytoniowym (Dz. U. R. P. Nr. 47, poz. 409) ustanawia się następujący cennik detalicznej sprzedaży wyrobów tytoniowych.

§ 1. Począwszy od dnia 15 października 1925 r. ustanawia się następujący cennik detalicznej sprzedaży wyrobów tytoniowych taryfy sprzedaży ogólnej oraz taryfy sprzedaży wyrobów importowanych.

A. Cennik wyrobów sprzedaży ogólnej.

I. Cygara:

Grupa		za 1 szt. groszy
I.	Flores Mexicanes, Gaudeamus, Honesta, Plantador, Pro Patria, Santoz Diaz, Senator, Premiados . . .	100
II.	Antonio Gomez, Don Rodrigo, El Aliento, Flor de Sala, Flor de Ildefonso, Poderosa, Rivalidad . .	90
III.	Angela, Colono, Commerciales, Documento, Don Ricardo, El Naviero Flor Importa, Gloria, Gran Commercio, Halina, Hansa, Helena, Henry Coral, La Importa, Mia Cara, Perla de Mayari, Practores, Salutaris, Vinizios	75
IV.	Corona, Decemviri, El Tropo, Estrella, Flor Fina, Flor de Tibera, Hawanna, Książe Poniatowski, La Bondad, La Femina, La Guarda, Legitimos, Norma, Perla de Oro, Presidentes, Ratuszowe, Royales, Saludo, Suporiores . .	60
V.	Andalusia, Arosa, Asunto, Baronesse, Belweder, Beethoven, Elegantes, El Orden , Emperador, Exellentes, Experte, Flor de Santiago, Flor de Severa, St. Hubertus, Juannita, La Vera, Margot, Nelusko, Negritas, Orientala, Per-	

Grupa		za 1 szt. groszy
	fektos A, Rajah, Royal Peer, Reverencia, Rosilla, Santa Noche, Soerabaya, Sport, Suprema, Tempi passati, Tosca	45
VI.	Armida, Aviso, Buen Sabor, Corones, Brytanika, El Navalla, Fata Morgana, Felicitas, Fine Aroma, Furore, Klubowe, Kopernik, La Palma, Nestor, Liberty, Orzeł Biały, Reina Chica, Wawel	35
VII.	Brilliantes, Broadway, Capitano, Clarissa, Derby, Fanchon, Force, Garçon, Hermanos, Hidalgo, Imperriales, Libella, Linda, Marca, Perfecta, Marion, Ministro, Mona Lisa, Morena, Non plus ultra, Orginal, Palo, Perfectos, Pompei, Preciosa, Reclamo, Servitas, Trabuco, Zandblad	30
VIII.	Atlante, Blondina, Bławat, Casa Real, Clematis, El Pagado, El Protector, Estando, Formosa, Gracias, Kuba, La Flor, La Sobrinas, Le Zouave, La Rosa, Lucretia, Lydia, Mariette, Prilcan, Ramilette, Róża, Secunda Sort, Sennora, Speciales, Sylphide, Nr. 311 . . .	25
IX.	Bouquetts, Caecilia, Certificado, Coquetts, Damnocles, Excellent, Excelsior, Feral, Ideales, Ilse, Intimo, Junior, La Fineza, La Pintura, Mon plaisir, Regina, Trabucillos	20
X.	Deliciosans, Divinos, En tout cas, Portorico, Romeo, Silesia, Soledad, Nr. 300, Nr. 500	17
XI.	Borneo Impordet, Comme il faut, Mieszane zagraniczne, Muza, Poncha, Praeciosas, Regalia . . .	14
XII.	Avicula, Cigarillos, Champion, Keeper, Connex, El Ministro, Exquisitos, Hawanillos, Houbanerillos	12
XIII.	Cabinettes, Exota, Favorit, Flor de Sevilla, Garcia, Little Darling, Noblesse, Patentes, Picollo, Princesas, Privilegio	10

II. Papierosy:

1)	Kairo	10
2)	Sfinks	8,5
3)	Dames	7,5
4)	Ariston, Pani, Kalif	6
5)	Egipskie, Maden, Optima	5
6)	Ergo, Fife o'clock, Morus	4
7)	Fervor, Kadi, Klub, Płaskie, Prezydent, Medjum	3,5
8)	Grand Prix, Sport, Warszawskie . .	3
9)	Avanti, Caporal, Damskie, Markiza, Beduin, Pogoń, Delice, La ferme, Mery, Non plus ultra, Sejmowe . . .	2,5
10)	Aromatika, Mazur, Orzeł, Pomorskie *) Radjo, Wisła, Cow boy, Giewont, Grubas, Sefer-Basza . . .	2
11)	Sokoły, Wanda, Jankes, Lech, Noblesse, Witold, Arax	1,5

III. Tytonie:

a) do papierosów

		za 1 kg. zł.
1)	Kir	70
2)	Ksanti	60
3)	Najprzedniejszy Sułtański . .	50
4)	„ Macedoński . .	40
5)	„ Turecki	32
6)	Przedni Turecki	24
7)	Królewski, Średni Turecki . . .	20
8)	Kresowy	16
9)	Machorka	8
10)	Krajowy	4,80
11)	Żyłka	6

b) do fajki

12)	Kapitan	28
13)	Przedni fajkowy	10
14)	Kapral, Zwyczajny fajkowy . .	8
15)	Presówka Śląska	6
16)	Skrętki	0,60

IV. Tabaka do zażywania

1)	Przednia, Wirgińska ciemna, Wirgińska jasna, Tabaka zdrowia . .	6
2)	Pomorska ciemna, Pomorska jasna, Zwyczajna	4

V. Tytoń do żucia.

1)	Tytoń do żucia w laskach i rolkach	12

VI. Ekstrakt Tytoniowy.

1)	Ekstrakt Tytoniowy	4

B. Cennik sprzedaży wyrobów importowanych.

a) Cygara.

Firma	Marka	Opakowanie po sztuk	Cena za 1 szt. zł.	Cena za 1 szt. gr.
Usines Van der Elst Freres w Antwerpji	Unico Selection	10	2	30
	Unico Incomparabiles	25	1	60
Eugene Goulmy & Bass w Hertogenbosch	Flor de Caral .	25	2	—
Nederlandsche Sigaren Fabrick „De Houifcar" Hamers et Co w Oisterwik	Practicus . . .	25	1	70
	Practitus finas .	25	2	10
	Flor finas . . .	25	2	—
	Regalia de Paris	25	2	—
	Reservados . .	25	3	—
Compania Cadena w Culenborg	Luceros, Risolas	25	1	50
Mignot et de Block w Eindhoven	Senatores . . .	25	1	80
Josse Tinchant y Gonzales et Comp. w Antwertpji	Delicias	10	1	30

b) Tytonie fajkowe angielskie

Firma	Marka	Cena za 100 gr. zł.	gr
Britisch American Tobacco Co. Lt. w Londynie	Capstan Nawycut .	11	50
	Glasgov Smoking Mixture	9	—
	Vaverley Mixture .	9	—

Uwaga:*) Dla okręgów pogranicznych województwa pomorskiego.

1) Wyroby niewymienione w cenniku, a pochodzące z produkcji monopolowej i znajdujące się jeszcze w obiegu winny być sprzedawane według cennika ustanowionego rozporządzeniem Ministra Skarbu z dnia 15 stycznia 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 9, poz. 66).

§ 2. Zapasy wyrobów tytoniowych, które w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia znajdować się będą we wszystkich miejscach sprzedaży tychże wyrobów, a których cena została niniejszem rozporządzeniem podwyższona (cygara grupy X, XI, XII i XIII;) papierosy: Aromatica, Laporal, Płaskie, Radjo, Wisła, Sokoły, Wanda; tytonie: machorka, żyłka, krajowy presówka, skretki; tabaka; jak również przesyłki tychże wyrobów tytoniowych, które podług dokumentów przewozowych, wysłane zostały przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia i w tym dniu lub po tym terminie zostaną podjęte przez odbiorców, podlegają dodatkowej opłacie na rzecz Polskiego Monopolu Tytoniowego w wysokości różnicy między dotychczasową ceną a ustanowioną niniejszem rozporządzeniem.

§ 3. Zapasy wyrobów tytoniowych, które w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia znajdować się będą we wszystkich miejscach sprzedaży tychże wyrobów, a których cena została niniejszem rozporządzeniem obniżona (papierosy: Kalif, Optima, Five o'clock, Morus, Medium, Beduin, Delice, Grubas, La ferme, Cow-boy, Giewont, Sefer-Basza, Lech, Witold, Arax, jak również przesyłki tychże wyrobów tytoniowych, które podług dokumentów przewozowych, wysłane zostały przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia i w tym dniu lub po tym terminie zostaną podjęte prze odbiorców, podlegają bonifikacji ze strony Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego na rzecz sprzedawców w wysokości różnicy między dotychczasową, a ceną tychże wyrobów.

§ 4. Podstawę do ustalania ilości i gatunków ilości wyrobów tytoniowych, podlegających w myśl § 2 niniejszego rozporządzenia dopłacie względnie w myśl § 3 bonifikacji, stanowić będą przedłożone przez sprzedawców zgłoszenia zapasów, oraz urzędowe zbadanie zapasów przez organa skarbowe.

Dodatkową opłatę monopolową z uwzględnieniem właściwego rabatu, ustaloną na podstawie protokółu sporządzonego przez organa kontroli skarbowej względnie w braku tejże, na podstawie zgłoszenia, obowiązany jest sprzedawca bezzwłocznie, a w każdym razie nie później jak do dnia 1 listopada b. r. uiścić w P. K. O. na R-k Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego Nr. konta 30.200 i donieść o tem właściwemu urzędowi akcyz i monopolów państwowych, przedkładając równocześnie poświadczenie złożenia P. K. O. oraz egzemplarz zgłoszenia.

W razie gdyby ustalona i zapłacona przez sprzedawcę dopłata nie odpowiadała wysokości, którą ustalą władze skarbowe, winien jest sprzedawca bezzwłocznie po zawiadomieniu dopłacić różnicę.

§ 5. Wysokość bonifikacji przysługującej sprzedawcom po myśli § 3 niniejszego rozporządzenia ustalą właściwe urzędy akcyz i monopolów państwowych, a to na podstawie zgłoszeń, przedłożonych przez sprzedawców i urzędowego zbadania przez organa kontroli skarbowej, które winni są sprzedawcy przesłać właściwemu urzędowi akcyz i monopolów państwowych najpóźniej do dni 8 po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia.

O wysokości przyznanej sprzedawcom hurtowym bonifikacji przy uwzględnieniu właściwego rabatu sprzedażnego, zawiadomią odnośne władze skarbowe interesowanych oraz właściwy państwowy magazyn wyrobów tytoniowych jako miejsce poboru, który przy najbliższym poborze wyrobów tytoniowych przez danego hurtownika, zaliczy przyznaną bonifikcje na jego dobro.

O wysokości bonifikacji przyznanej sprzedawcom względnie innym na równi z nimi stojącym miejscom sprzedaży, uwiadomią odnośne władze skarbowe interesowanych, których rzeczą będzie podjąć przyznaną im bonifikację, w stałem miejscu poboru wyrobów (hurtowni, państwowym magazynie wyrobów tytoniowych, państwowej fabryce wyrobów tytoniowych) za przedłożeniem zawiadomienia. Państwowe magazyny wyrobów tytoniowych uwzględnią przyznaną bonifikację przy najbliższym poborze, hurtownicy zaś wypłacą bonifikacje gotówką, przedkładając ze swej strony zawiadomienie państwowemu magazynowi wyrobów tytoniowych, celem uwzględnienia jej przy najbliższym poborze wyrobów tytoniowych.

§ 6. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dnie 15 października 1925 r.

Minister Skarbu:

(—) *W. Grabski.*

(Dz. Ust. R. P. Nr. 104 z dnia 14 października 1925 r. poz. 731).

Monopol spirytusowy

651.

OBWIESZCZENIE

Ministra Skarbu

z dnia 30 września 1925 r.

o sprostowaniu rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 3 sierpnia 1925 r. o urządzaniu i kontroli gorzelni.

W Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 579 w rozporządzeniu Ministra Skarbu z dnia 3 sierpnia 1925 r. o urządzeniu i kontroli gorzelni zaszły następujące błędy:

1) W § 28 w końcu drugiego zdania zamiast 5-o powinno być 50.

2) W końcu § 75 zamiast § 87 powinno być § 80 rozp. Ministra Skarbu z dnia 10 marca 1925 r.

3) W § 109 w przykładzie ostatecznego rozliczenia ubytków za kampanję w sumie „razem" należy skreślić (w rubr. 7) 229.

4) W załączniku B. w przykładzie pierwszym w końcu opuszczono mnożnik 16; zamiast 5495 × 0,55 = 483.56 powinno być 5495 × 0.55 × 16 = 483.56.

Minister Skarbu:
(—) *W. Grabski.*

(Dz. Ust. R. P. z dnia 12 października 1925 r. Nr. 103, poz. 727).

Przepisy celne.

652.

ROZPORZĄDZENIE

Ministów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Dóbr Państwowych

z dnia 10 października 1925 r.

zmieniające § 5 rozporządzenia z dnia 19 maja 1925 r. w sprawie częściowej zmiany taryfy celnej z dnia 26 czerwca 1924 r. w brzmieniu rozporządzenia z dnia 10 lipca 1925 r.

Na mocy art. 7 lit. i ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. w przedmiocie uregulowania stosunków celnych (Dz. U. R. P. Nr. 80. poz. 777) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustęp pierwszy § 5 rozporządzenia z dnia 19 maja 1925 r. w sprawie częściowej zmiany taryfy celnej z dnia 26 czerwca 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 52, poz. 356) w brzmieniu rozporządzenia z dnia 10 lipca 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 69, poz. 488) otrzymuje brzmienie następujące:

„Towary, zamówione w okresie od dnia 1 marca 1925 r. do dnia 19 maja 1925 r. włącznie przez polskich odbiorców w krajach, które podpisały z Polską konwencje handlowe, opłacają cło według taryfy celnej z dnia 26 czerwca 1924 roku (Dz. U. R. P. Nr. 54, poz. 540) na zasadzie pozwoleń Ministerstwa Skarbu, o ile fakt zamówienia będzie stwierdzony w trybie, poniżej wskazanym, oraz o ile towar będzie zgłoszony w pogranicznym urzędzie celnym do odprawy, względnie do przekazania do wewnętrznego urzędu celnego najpóźniej w 60 dni od dnia otrzymania przez urząd celny odpowiedniego zawiadomienia o pozwoleniu wydanem przez Ministerstwo Skarbu do zastosowania dla danej partji towarów i danego inportera stawki celnej z dnia 26 czerwca 1924 r.".

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i ma zastosowanie do wszystkich towarów, podlegających obecnie ocleniu według załącznika do rozporządzenia z dnia 19 maja 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 52, poz. 356).

Minister Skarbu:
(—) *W. Grabski.*

Minister Przemysłu i Handlu:
(—) *C. Klarner.*

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:
(—) Janicki.

(Dz. Ust. R. P. z dnia 12 października 1925 r. Nr. 103, poz. 726).

653.

ROZPORZĄDZENIE

Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Dóbr Państwowych

z dnia 24 września 1925 r.

w sprawie uzupełnienia rozdziału I artykułu 15 rozporządzenia o taryfie celnej (Dz. U. R. P. z 1924 r. Nr. 68, poz. 663).

Na podstawie art. 7 p. e. ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. o uregulowaniu stosunków celnych (Dz. U. R. P. Nr. 80, poz. 777) zarządza się, co następuje:

§ 1. Artykuł 15 rozdział I litera B. ustęp II rozporządzenia o taryfie celnej w brzmieniu ustalonem rozporządzeniem z dnia 27 lipca 1924 roku (Dz. U. R. P. Nr. 68, poz. 663), wymieniający towary w przywozie wolne od cła, od których pobiera się przy ostatecznej odprawie opłatę manipulacyjną w wysokości 0,01 zł. od 100 kg wagi surowej, najmniej jednak 0,50 złotego od każdej przesyłki, uzupełnia się przez dodanie przy pozycji taryfy celnej 41 p. 1 fosforyty niemielone, słów: „żużle Thomasa niemielone".

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:
(—) *W. Grabski.*

Minister Przemysłu i Handlu:
(—) *C. Klarner.*

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:
(—) *Janicki.*

(Dz. U. R. P. Nr. 106 z dnia 19 października 1925 roku poz. 757).

654.

OKÓLNIK Nr. DC. 8182/II/25 r.

W sprawie przywozu z zagranicy radio - aparatów i ich części.

Do wszystkich Dyrekcji Ceł, Polskiego Inspektoratu Ceł w Gdańsku, oraz wszystkich Urzędów Celnych.

Ogłoszony w „Monitorze Polskim" Nr. 57, poz. 221, oraz w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu Nr. 9, poz. 307 z 1925 r. okólnik Nr. DC/1887/II/25 r. z dnia 28.II. 1925 r. w sprawie przywozu z zagranicy radio - aparatów i ich części niniejszem uchyla się.

Warszawa, dnia 8 października 1925 r.

za Ministra Skarbu:

(—) *Dzierzgowski.*

Dyrektor Departamentu Ceł.

Pożyczki państwowe.

655.

ROZPORZĄDZENIE
Ministra Skarbu

z dnia 6 października 1925 r.

o sposobie dokonania przerachowania zobowiązań Skarbu Państwa z tytułu pożyczek państwowych oraz konwersji rzeczonych pożyczek.

Na zasadzie art. 13 ustawy z dnia 20 lipca 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 90, poz. 629) o uzupełnieniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 marca 1924 r. o przerachowaniu zobowiąń Skarbu Państwa z tytułu pożyczek państwowych oraz konwersji rzeczonych pożyczek (Dz. U. R. P. Nr. 27, poz. 274) oraz rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 grudnia 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 114, poz. 1021) zarządza się, co następuje:

§ 1. Pierwotni nabywcy:

asygnat, wypuszczonych na podstawie dekretu Rady Regencyjnej z dnia 30 października 1918 r. w sprawie wypuszczenia pożyczki państwowej (Dz. P. P. P. Nr. 14, poz. 32),

obligacyj 5% długoterminowej wewnętrznej pożyczki państwowej z r. 1920 (Dz. U. R. P. Nr. 25, poz. 152),

obligacyj 5% krótkoterminowej wewnętrznej pożyczki państwowej z r. 1920 (Dz. U. R. P. Nr. 21, poz. 115), oraz

świadectw tymczasowych na obligacje rzeczonych pożyczek, —

którzy w rozumieniu art. 2 i 3 ustawy z dnia 20 lipca 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 90, poz. 629) są uprawnieni do konwersji rzeczonych obligacyj względnie świadectw tymczasowych, przerachowywanych w zależności od daty nabycia, według skali art. 2 tejże ustawy, —

winni w terminie nie późniejszym niż w 6 miesięcy od dnia ogłoszenia niniejszego rozporządzenia wnieść do komisji rozpatrywania zgłoszeń o dodatkową konwersję pożyczek państwowych z r. 1918 — 1920 przy Urzędzie Pożyczek Państwowych w Warszawie odnośne podania.

§ 2. Do podań wskazanych w § 1 winny być dołączone następujące dowody:

1) obligacje względnie świadectwa tymczasowe imienne lub na okaziciela wyszczególnione w § 1 niniejszego rozporządzenia;

2) dowody nabycia przez proszącego powyższych tytułów w instytucjach, które dokonywały ich sprzedaży lub przyjmowały zapisy na nie w imieniu i na rachunek Skarbu Państwa z ustaleniem dokładnego terminu ich nabycia i zapłaty za nie lub — w razie zapisu na raty — dnia wpłacenia ostatniej raty; przedłożenie imiennego świadectwa tymczasowego będzie uważane jako dostateczny dowód, o ile w tym świadectwie wskazane są okoliczności wyłuszczone w niniejszym punkcie;

3) deklaracje proszącego, że do konwersji są przedłożone te same obligacje, które zostały przez niego nabyte i że pod zastaw tych obligacyj nie były uzyskiwane żadne pożyczki; w razie lombardowania obligacyj wyszczególnionych w § 1 niniejszego rozporządzenia należy przedstawić od instytucji, która udzielała wzmiankowanej pożyczki zaświadczenie z wyłuszczeniem w niem: wysokości pożyczki, daty jej uzyskania oraz całkowitej spłaty;

4) dla zastosowania postanowień art. 4 wzmiankowanej na wstępie ustawy z dnia 20 lipca 1925 r. urzędowe dowody wpłaty złotem lub walutami pełnowartościowemi ze wskazaniem sumy i dnia wpłaty, przytem za waluty pełnowartościowe w rozumieniu tejże ustawy uznaje się: dolary Stanów Zjednoczonych Ameryki Północnej, dolary kanadyjskie, funty sterlingi, franki szwajcarskie, floreny holenderskie, korony duńskie i szwedzkie oraz milrejsy brazylijskie.

§ 3. Pierwotni nabywcy obligacyj 5% długo lub krótko terminowej pożyczki państwowej z r. 1920, którzy na podstawie art. 5 wyżej wzmiankowanej ustawy z dnia 20 lipca 1925 r. pragną uzyskania przerachowania asygnat z r. 1918, wpłaconych na te obligacje, winni udowodnić taką wpłatę urzędowemi dokumentami względnie kwitami rozrachunkowemi, wystawionemi przez instytucje upoważnioną do sprzedaży obligacyj rzeczonych pożyczek lub wreszcie wyciągami ksiąg rachunkowych lub innemi dowodami kasowemi wzmiankowanych instytucyj.

Takież dowody urzędowe należy złożyć w wypadkach uprzedniego wpłacenia na asygnaty złotem.

§ 4. Osoby, które dokonały konwersji obligacyj pożyczek państwowych, wyszczególnionych w § 1 na zasadzie rozporządzeń Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 marca 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 27, poz. 274) oraz z dnia 28 grudnia 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 114, poz. 1021), uprawnione są do dodatkowej konwersji na zasadach ustawy z dnia 20 lipca 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 90, poz. 629, o ile odpowiadają wymaganiom art. 2 i 3 rzeczonej ustawy.

W tych wypadkach przy odnośnem podaniu należy złożyć dowody wyszczególnione w §§ 1, 2, i 3 niniejszego rozporządzenia z powołaniem się na dzień i miejsce złożenia poprzedniej deklaracji.

§ 5. Dla obliczenia wysokości zysku na spadku marki polskiej osiągniętego przez lombard konwertowanych obligacyj w instytucji kredytowej, a podlegającego potrąceniu w myśl ustępu2 art. 7 wyżej wzmiankowanej ustawy,— kwotę marek polskich, uzyskaną na zastaw tych obligacyj przerachowuje się na złote według skali § 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 maja 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 42, poz. 441), stosując się do powyższego obrachunku stawki określone dla dni zaciągnięcia pożyczki, oraz dokonania spłaty. Otrzymana w ten sposób różnica będzie stanowiła zysk osiągnięty na spadku waluty. W razie braku dowodów co do daty wykupu obligacyj, na zastaw, których korzystano z pożyczki, wzmiankowane obligacje będą uważane jako wykupione po dniu 1 kwietnia 1921 r.

§ 6. Posiadacze obligacyj 5% państwowej pożyczki konwersyjnej, uzyskanych w drodze konwersji na podstawie §§ 1 — 5 niniejszego rozporządzenia, będą na zasadzie art. 11 wyżej wzmiankowanej ustawy zaopatrzeni w urzędowe imienne wykazy tych obligacyj, nadające pierwotnym nabywcom od dnia 1 stycznia 1926 roku prawo płacenia niemi szacunku przy zakupie gruntów państwowych oraz składania tych obligacyj jako wadja i kaucje przy umowach i licytacjach rządowych.

§ 7. O ile instytucje, które dokonywały w imieniu i na rachunek Skarbu Państwa sprzedaży obligacyj i pożyczek państwowych wskazanych w § 1 niniejszego rozporządzenia lub przyjmowały zapisy na te obligacje, zostały zlikwidowane, wskazane w niniejszem rozporządzeniu zaświadczenia i dowody wydają za nie instytucje, które przyjęły ich księgowość i archiwa w danym zakresie.

§ 8. Do rozpatrywania i rozstrzygania zgłoszeń o dodatkową konwersję obligacyj pożyczek państwowych w wyszczególnionych w ustawie z dnia 20 lipca 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 90, poz. 629) powołuje się stałą komisję. Do składu komisji wejdą: prezes oraz czterech członków, mianowanych przez Ministra Skarbu. Posiedzenia komisji odbywają się w składzie prezesa i co najmniej dwóch członków. Z posiedzeń komisji prowadzi się szczegółowy protokół. Uchwały komisji zapadają większością głosów; w razie równości głosów przeważa głos przewodniczącego.

Podczas nieobecności prezesa zastępuje go jeden z członków wyznaczony przez Ministra Skarbu.

§ 9. Posiadacze obligacyj pożyczek państwowych oraz świadectw tymczasowych na nie, który w myśl art. 1 ustawy z dnia 20 lipca 1925 roku (Dz. U. R. P. Nr. 90, poz. 629) pragną dokonać konwersji rzeczonych obligacyj względnie świadectw tymczasowych na obligacje 5% państwowej pożyczki konwersyjnej, na zasadach przewidzianych w rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 marca 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 27, poz. 274) winni nadsyłać odnośne w tym przedmiocie deklaracje z dołączeniem obligacyj podanych pożyczek w terminie do dnia 31 grudnia 1925 r. do Urzędu Pożyczek Państowych.

Obligacje zgłaszane do dodatkowego przerachowania według uprzywilejowanego kursu na zasadach art. 2 ustawy z dnia 20 lipca 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 90, poz. 629), w wypadkach odmownej decyzji, wydanej przez komisję, powołaną w myśl art. 12 tejże ustawy, będą podlegały konwersji w myśl rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 marca (Dz. U. R. P. Nr. 27 poz. 274), o ile odnośne podania zostały złożone przed 31 grudnia 1925 r.

§ 10. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:

(—) *W. Grabski.*

(Dz. Ust. R. P. Nr. 105 z dnia 15 października 1925 r. poz. 736).

Przepisy ubezpieczeniowe.

656.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Skarbu

z dnia 30 września 1925 r.

o ustaleniu stopy opłaty za nadzór nad zakładami ubezpieczeń za 1924 r.

Na mocy art. 3 ustawy z dnia 26 września 1922 r. o opłacie za nadzór nad zakładami ubezpieczeń (Dz. U. R. P. Nr. 89, poz. 810) oraz zgodnie z § 6 Ust. 1 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 25 marca 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 260) zarządza się, co następuje:

§ 1. Stopę opłaty za nadzór nad zakładami ubezpieczeń za 1924 r. ustala się w wysokości 1,5‰ (jeden i pięć dziesiątych pro mille)) składek zebranych, obliczonych zgodnie z rozporządzniem Ministra Skarbu z dnia 25 marca 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 260).

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:
(—) *W. Grabski.*

(Dz. U. R. P. Nr. 106 z dnia 19 października 1925 roku, poz. 755),

Tłoczono czcionkami Drukarni Państwowej, Miodowa Nr. 22. 30538. 22. X. 1925 r. 6.000.